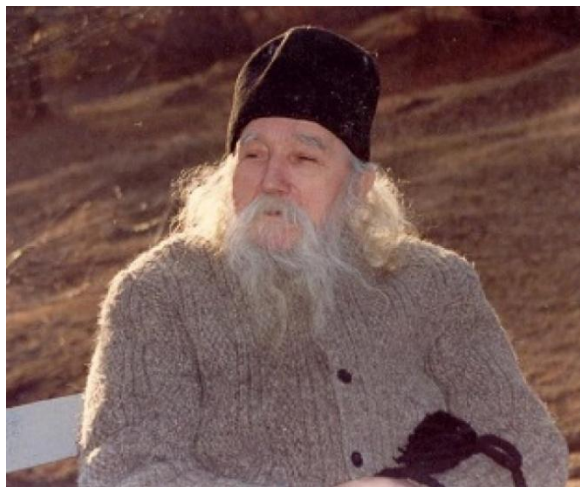

Text halucinant al părintelui Cleopa. De ce nu trebuie să ai Noroc

Am văzut, pe unele pomelnice pe care le aduceți, că pomeniți pe dracul Noroc, zicând: „pentru norocul fetei, pentru norocul băiatului, pentru norocul familiei“. Ce mi-ai pus pe dracul pe pomelnic? Voi știți cine a fost Noroc? Cel mai mare demon, care a secerat milioane de suflete. Voi vedeți că, până la venirea lui Iisus Hristos, China, India, Japonia și Insula Java și atâtea state se închinau la idoli, la diavoli, la Brahma, lui Buda, lui Krishna, lui Zoroastru și la toți dracii? Voi știți că până la venirea Domnului, oamenii sălbatici și nebuni, pentru fiecare păcat aveau un zeu? Marte, zeul războiului. Când aduceau statuia

lui, îndată trebuia să se facă război, să omoare cât mai mulți oameni, că așa îi plăcea. Venera, zeița discordiei. Când îi aduceau statuia, trebuia ca toți să se sfădească și să se bată, că așa-i plăcea zeiței discordiei. Nemfis, zeița frumuseții. De-acolo ne-au rămas cerceii și podoabele femeiești. Când o aduceau, îi puneau cercei de aur, mărgelile de aur și toți trebuiau să fie pudrați, cu zorzoane, inele, cercei și să joace în fața ei. Că așa-i plăcea zeiței Nemfis. Apoi Afrodita, zeița desfrâului. Îi aduceau statuia și o trăgeau într-o pădure deasă și acolo bărbații și femeile făceau cele mai mari urgii înaintea ei, că așa îi plăcea ei, desfrâul și urgiile. Era Neptul, zeul apelor, Uranus, zeul pământului. Era și Moloh, zeul fericirii, la romani, la sumerieni și la cartaginezi. Cum era acest zeu Moloh sau Noroc, cum îi zicem astăzi? I se purta statuia într-o căruță cu două roți, făcută din aramă sau din argint. În spate, zeul Noroc avea un cuptor de aramă și în fața lui o tigaie din aramă; și-i dădeau foc lui Noroc pe la spate, până se înroșea și tigaia, și el. Popii lui purtau în mâini

niște securi mari, ascuțite. Ce jertfă primea Noroc? Numai copii sugari de la mamele lor. Veneau în satul tău, de unde ești tu. Trăgeau căruța lui Noroc cu tigaia roșie, înfierbântată, și strigau, bătând din palme: „Cine vrea să aibă noroc, să aducă jertfă lui Noroc!...” Atunci, nebunele de femei ziceau una alteia: „Cumătră, îți dai copilul?” „Îl dau, ca să am noroc!”. Lua muierea copilul de la sân și îl dădea în mâna slujitorului idolesc, care îl tăia bucăți și îl puneă în tigaia lui Noroc să se frigă. Până la 40-50 de copii se puneau odată în tigaia aceea. Mirosea în urma lui numai a friptură de copii proaspeți. Așa a secerat dracul Noroc milioane de copii. S-au dus mamele lor în fundul iadului. Acolo stau în vecii vecilor, că au dat jertfă lui Noroc. Voi nu vedeți ce zice Isaia? „Vai de cei ce fac masă dracilor

și aduc jertfă lui Noroc!” Și voi, creștinilor, îi scrieți numele pe pomelnic. Vai de mine! Mare nebnie, mare rătăcire! N-ai pe Dumnezeu? Pui pe dracul Noroc? Numai ce auzi pe bețivi la crâșmă, zicând: „Hai noroc, cumătre!” Uneori, vezi creștini pe drum că se salută: „Hai noroc, vecine!”. Dacă l-ai întreba cine-i noroc, nu știe, dar știe să-l pomenească. Mai chemi pe dracul Noroc după atâtea mii de an? Te închini lui satana? Zi: „Bună ziua, cumătre! Bună ziua, vecine! Bună seara, mătușă!” Când zici „bună ziua”, arăți că Dumnezeu e bun. Vă rog să nu-l mai puneți pe pomelnicele voastre și nici să nu-l mai pomeniți pe idolul Noroc! ----- Extras din Ne vorbeste parintele Cleopa vol. 7, Manastirea Sihastria – Editura Agaton, 2010

CUIUL LUI PEPELEA

Se spune că un om și-a cumpărat o casă de la un oarecare cu numele Pepelea. Acest Pepelea i-a pus o condiție cumpărătorului : să-i dea voie să aibă și el un cui bătut în casă. "Că , de, _zicea el _ casă mea e de la părinți și că amintire vreau să mai am și eu acolo măcar un cui ! ". "Bine_zise cumpărătorul_ un cui, cu ce mă poate păgubi ? ";și făcură actele, încheind contractul, iar omul stătea liniștit.

După o bucată de vreme, însă, apăru Pepelea să-și vadă cuiul , zicând că i s-a făcut dor de tatăl sau. Altă dată, veni Pepelea să vadă cuiul că i s-a făcut dor de maica-să, altă dată de bunicu-său și așa începu să îi bată și noaptea în ușă.

-Păi bine, măi Pepelea, noaptea te apucă pe tine dorul, să-mi tulburi somnul ?!....

-Ce te privește pe dumneata ? răspunse Pepelea. Cuiul este al meu și fac ce vreau cu el. Uite, am venit să-mi pun pălăria în el și am să mai vin !...și de atunci, Pepelea venea și de câte trei ori pe noapte să-și pună pălăria în cui. Într-o noapte veni și agăță în cuiul lui traistă cu murdării; iar casa se umplu de miros greu încât bietul cumpărător fu nevoit să iasă afară...

Cuiul lui Pepelea i-a pricinuit atâta necaz încât și-a părăsit de bunăvoie casa cumpărată și nu după mult timp, a murit de această supărare. Pentru un cui omul și-a pierdut liniștea, casa și viața.

De aici și vorba : " Să te ferești de cui străin în casa ta ! "

Învățătura :

Cuiul este păcatul, iar Pepelea diavolul....dacă îi lași numai un pic de loc în casa sufletului tău, îți răpește și casa sufletului și mântuirea. Când te întorci la Dumnezeu, Pepelea - diavolul, urmărește să-ți mai lași un mic păcat, care ți-a fost mai drag. Și dacă nu bagi de seamă și primești cuiul lui Pepelea , ai pierdut tot, pentru că satana se folosește de acest cui zi și noapte precum Pepelea.